

«ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΟΥΤΣΑΙΝΤΕΡ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»

*Η Σοφία Ράλλη-Καθαρείου γράφει για το βιβλίο
του Δημήτρη Τζουμάκα που παρουσιάστηκε πρόσφατα
από τον ιστορικό Σύνδεσμο «Άτλας»*

Ο πασίγνωστος συγγραφέας, Δημήτρης Τζουμάκας ξεκίνησε από τη Σορβόνη, φορτωμένος «γνώση, ιδέες και εμπειρίες». Μετά από παρέλευση ετών ταξίδεψε από Ανατολή σε Δύση. Περπάτησε την δική μας «Κάτω Γη του Νότου» για πολλά χρόνια. Σήμερα ο Δημήτρης Τζουμάκας είναι Όριμος όσο ποτέ άλλοτε και μας προσφέρει με θάρρος τον απολογισμό της δικής του ανατομίας μιας ζωής, μιας κριτικής χωρίς συναισθηματισμούς και χωρίς ωραιοποίηση της κοινωνίας των μεταναστών. Εμείς που δεν διστάσαμε να πάρουμε τα όρη και τα βουνά και διακινήθηκαμε, πρός άγραν μιας οποιασδήποτε ευκαιρίας για δικαιολογήσουμε την μετατόπισή μας από την Γη των θεών στην «κοινωνία του άγχους για την επιβίωση», μιας κοινωνίας, που μετά από τόσα χρόνια, χαρακτηρίζεται ακόμα από υποκρισία και αντιπαλότητα που φέρνει στην επιφάνεια συγκρούσεις κυρίων στον εργασιακό χώρο όπου τα αφεντικά ασκούσαν - παλιά και ακόμα ασκούν σήμερα, ανελέποντας συμβιβασμούς σε βάρος των τάξεων των εργαζομένων. Σήμερα, βαδίζουμε ακόμα σε λασπωμένα καλυτερίμια. Οι έχοντες και κατέχοντες την εξουσία, δείχνουν μια ανεπίτρεπτη αδιαφορία για περιπτώσεις σωματικής ή ψυχικής βλάβης των ανθρώπων του μόχθου και της ανάγκης. Ο Σεξισμός, η μιζέρια των διαφορών και η καταφανής κακοποίηση των αδυνάτων, ακόμα καλά κρατεί. Δυστυχώς λείπει το πθικό υπόβαθρο που θα μπορούσε να βοηθήσει να στηθούν τα μεγαλεπίβολα τείχη της προστασίας των κοινωνιών. Οι προκλήσεις των καιρών καθιστούν σαφέστατη την ανάγκη να γραφτεί και να αναλυθεί, να γίνει γνωστή η ευθύνη όλων μας για την κατάντη μας, ή την ευημερία μας, που τελικά θα δώσει μορφή στην γενναιότητα για την προστασία της ελευθερίας του λόγου. Ο Δημήτρης Τζουμάκας μας μιλάει «με ελευθερία του λόγου» για την ενημέρωση του κοινού. Πρωτίστως μας λέει ο Δημήτρης Τζουμάκας «πρέπει να ενδιαφέρει η αλήθεια της είδησης και όχι η διαχείριση του ψεύδους.» Τα λόγια του Τζουμάκα είναι απαραίτητα να γίνουν οι κώδικες που θα περιφρουρίσουν την αλήθεια των ιδεών, και τη γνησιότητα της χρονιμότητάς των. Ο Τζουμάκας είναι και υπέρ-ε θαρραλέος Καθηγητής και Καθοδηγητής των Ελληνο-Αυστραλών στα πολύπλοκα και δύσβατα μονοπάτια της μετανάστευσης μας, στην παμπάλαια Νέα Γη του Πεμελγούν, εκεί που προσπαθήσαμε κι' ακόμα προσπαθούμε να φυτρώσουμε ρίζες δικές μας, για να ακουμπήσουμε πάλι και πάλι στις κοτρώνες του Σίσυφου. Γνήσιος Κριτικός, ο Φιλόσοφος Δημήτρης Τζουμάκας απέφυγε τα χιλιο-περπατημένα σοκάκια του δογματισμού και επεδίωξε- σαν γνήσιος εργάτης του φιλοσοφικού στοχασμού να λέει τα πράγματα με το όνομά τους, ελέγχοντας τα πάντα και τους πάντες με σκοπό την αποκάλυψη της αλήθειας. Είμαστε ευγνώμονες στο Συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα που συγκέντρωσε τη γνώμη του, και τη ζωή του, « στα πολλά και τα σοφά» ώστε να διαβάσουμε και να κατανοήσουμε, ό τι με καταπληκτική σαφήνεια προβάλλει την ευθύνη όλων ημών, των μεταναστών, να περιφρουρίσουμε τον ελεύθερο λόγο από παρεμπνείς, από τις βολές των αδιάν και όλων εκείνων των ενδεδυμένων με μία επίφαση πολιτισμού, που δημιουργούν μόνο και μόνο προς ίδιον συμφέρον, ή μάλλον για μία κλίκα ανθρώπων του σαλονιού, στην καλύτερη περίσταση. Τα συγκεκριμένα επίθετα περί δημιουργών που κλείνουν τα μάτια στην αγκώδη και αγωνιώδη προσφορά των εργαζομένων, μας κάνουν να δυσποτούμε για τους οικονομικούς κρίκους που δημιουργούν οι οικονομολόγοι για την απασχόληση των ειδικών σαλονιών, περιορισμένων δυνατοτήτων. Οι πολιτικοί σχολιαστές μας δεν είναι πάντα γνώστες για τον καταλληλότερο τρόπο βοήθειας για τον δίκαιο καταμερισμό εργασίας, προσφοράς και δημιουργικότητας. Αυτό-

κλποι δημιουργοί φυτρώνουν παντού και αποχώρουν δεν εμπνέονται για το γενικό καλό, και δεν έχουν πάντοτε μελετήσει τα αποτελέσματα κακής διακυβέρνησης που θα πρέπει εντίμως να προσφέρουν μέθοδο ανάπτυξης και ηθικής πορείας. Δυστυχώς, οι συνταγές των πολιτικών, ή μάλλον των περισσοτέρων που κρατούν τα σκάπτρα των εχόντων και κατεχόντων, δεν ενδιαφέρουν πιά τον λαό. Οι συνταγές τους δεν πείθουν πιά κανένα. Ο αληθινός δημιουργός αγωνιά και θυσιάζεται. Καλείται να ζει δύσκολα, να προσπαθεί να προβλέπει λύσεις για το μέλλον. Οι Αρχαίοι ημών πρόγονοι μας λένε: «Το αποτυγχάνει ακίνδυνον και το επιτυγχάνειν ουκάσκοπον». Τι ονομάζουμε με τη φράση ΑΟΥΤΣΑΙΝΤΕΡ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. Ιδιαίτερα με απασχολούν οι πηγές της κουλτούρας μας. Αν θέλουμε να αναφερθούμε στις πηγές των αξιών μας, πάνω από δυόμισι χιλιάδες χρόνια, πιστεύω ότι ακόμα και πιο μακριά από τότε, πρωτομάθημε για την ιστορία, το υπόβαθρο της συνείδησής μας που δεν να θεωρίσουμε βορρά των αδιάν, ή καλλίτερα σαν ένα «ψευδεπίγραφο μιας επίφασης πολιτισμού». Γνωρίζουμε καλά ότι δεν μας ενδιαφέρουν αλλοτρία ήθη που απειλούν να αλλάξουν την πορεία μας. Επομένως, δεν δημιουργούμε με ξένα δεκανίκια, δεν υιοθετούμε τίποτα από εκείνο που μερικοί ονομάζουν 'ξένες και επιρρόες που δεν μας ενδιαφέρουν', όταν αμετακίνητοι κλειδώνονται στο παρελθόν και δεν προσφέρουν τίποτα. Με την βοήθεια της θεωρητικής αυθεντικότητας, ο Φιλόσοφος Τζουμάκας μας οδηγεί σε μαχητικές επιθέσεις που τον αθούν σε αδιέξοδα για να μπορέσουμε όλοι οι θιασώτες της αλήθειας και του ελεύθερου λόγου, να προχωρήσουμε ελεύθεροι και ελεύθερες για την αναθεώρηση τωναμετακίνητων δοξασιών που βαίνουν εις βάρος της προόδου και της αληθείας. Ο Τζουμάκας δεν είναι ένας λογοπλάνος που προσπαθεί να παραπλανήσει τους αναγνώστες με δύσκολες βερμπολογίες. Ο Τζουμάκας ακολουθεί να επιδιώκει ειλικρίνεια γιατί «η κριτική είναι από φύση και παράδοση σκέψη ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ. ΚΡΙΣΗ σημαίνει διαχωρισμός. Τα πνεύματα δεν είναι ίδια. Ενδόμυχα όλοι μας έχουμε διαφορετική σκέψη. Για να πετύχουμε μια ουσιαστική σκέψη, έχουμε ανάγκη να προβάλουμε μια διαφορετική και πιο δυναμική λογική προσέγγιση, που θα καλύπτει την σκέψη του άλλου απόμου που κατοικεί στη σκιά και επομένως του ελέγχου της επερόπτης. Όλα αυτά που προσφέρουμε για την κατανόηση διαφορετικών αντιλήψεων, είναι τεχνάσματα για την διεκπεραίωση της διαλεκτικής που καλείται να γίνει ο μεσολαβητής που θα παραδώσει την καθαρή σκέψη, τον άσπιλον και άτρωτον λόγο της αλήθειας. Αναπτυγμένες κοινωνίες είναι εκεί που δεν εμποδίζεται η ελεύθερία του στοχασμού και της έκφρασης, του λόγου που είναι η ενέργεια που παρέχει ο ελεύθερος λαός στις πολιτικές

κοινωνίες για ελεύθερους ανθρώπους. Βέβαια, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ελευθερία του λόγου είναι το απότοκο μιας ανεπιγμένης φιλοσοφίας που θεμελιώνεται με την φιλοσοφική παιδεία περί Σωκρατικού ελέγχου, Πλατωνικών διαλόγων και Ιστορικής κριτικής που είναι το βάθρο για την ανάπτυξη των θεωριών για την κατανόηση και την ανεκτικότητα που καλούμαστε να συνεργαστούμε για συμβιώσουμε με την ετερόπτη που τιμούμε και ενστρενιζόμαστε. Θέλω να μιλήσω για το εδώ και τώρα, για τις προκλήσεις των καιρών. Ο σύγχρονος κόσμος καλείται να καταλάβει κάτι το σοβαρό και αναγκαίο για την ειρηνική συνύπαρξη με τους ξένους, την ετερόπτη που τιμούμε και πράξης που μας προσφέρει ο πολυπολιτισμός και πολυκουλτούρα, που κάθε αντίθεση ή σύνθεση συμπληρώνει και επεκτείνει προσωπικότητες και γνώμες σε ένα ελεύθερο, συμπαγές και αρμονικό σύνολο. Γίνεται να παραδεχτούμε ότι «κάθε αντίθεση ή σύνθεση συμπληρώνει και επεκτείνει today's reality towards a solid harmonious reality! Καιρός είναι λοιπόν για περετάρω ανάπτυξη και ανάλυση του χώρου και χρόνου μας ενημέρωση και αναγνώριση των αναγκών όλων μας σαν πολιτών της πολυπολιτιστικής ετερόπτης απ' όπου δεχόμαστε «τα καλά κ' αγαθά». Στο μιαλό μου γυρίζει πάντα μια συζήτηση που έκανα κάποτε με ένα μεγάλο γνώστη για την πάση φύσεως «πολυεθνική κοινωνία της Αυστραλίας» στην οποία μετέχουμε. Τελικά οδηγήθηκα να δεχτώ την έννοια της «πολυπλοκότητας» της πολύ-πολιτιστική πραγματικότητας. Η γνώση της πολυπλοκότητας των κοινωνιών απαιτούν ειλικρινή αντιμετώπιση, αναγνώριση των αναγκών όλων μας σαν πολιτών της πολυπολιτιστικής ετερόπτης απ' όπου δεχόμαστε «τα καλά κ' αγαθά». Στο μιαλό μου γυρίζει πάντα μια συζήτηση που έκανα κάποτε με ένα μεγάλο γνώστη για την πάση φύσεως «πολυεθνική κοινωνία της Αυστραλίας» στην οποία μετέχουμε. Τελικά οδηγήθηκα να δεχτώ την έννοια της «πολυπλοκότητας» της πολύ-πολιτιστική πραγματικότητας. Η γνώση της πολυπλοκότητας των κοινωνιών απαιτούν ειλικρινή αντιμετώπιση, αναγνώριση των αναγκών όλων μας σαν πολιτών της πολυπλοκότητας αλλά και ανισότητας μεταξύ των ανθρώπων για να ζητάμε αυτηρή εφαρμογή στους όρους της διαλεκτικής σκέψης. Η αναφορά σε πάνω από εκατό δοκίμια που αφορούν την δημιουργία και δράση πολιτικών ομάδων και πολιτιστικών ρόλων των Ελλήνων της Αυστραλίας. Με πρόδρομο τον ρόλο της Ελληνικής Κοινότητας έχουμε μια σκιαγραφία της ιστορίας της των επιτευγμάτων της Κοινοτικής Οργάνωσης και της ουσιαστικής εικόνας που προσφέρει στοιχεία για την υπάρχη και ανάπ